

**ناساندنی زانایانی**

**کۆماری**

**ئیسلامی ئێران!!**

"۲"

**لاپهره‌ی**

**شاهو**

**ههورامی**

ئه‌گه‌رچی کۆماری ئیسلامی ئێران، پاش تیپه‌رپوونی چاره‌که‌سه‌دهیه‌ک، هه‌زاری و شه‌ر و مالموێرانی و چاره‌ره‌شیی بۆ گه‌لانی ئێران به‌دیاریه‌یه‌یناوه، به‌لام نابێ حاشا له‌و راستیه‌ بکه‌ین که کۆماری ئیسلامی له‌وماوه‌یه‌دا توانیویتی به‌ ده‌یان زانا و بلیمه‌تی گه‌وره‌ پێشکێش به‌ دنیا‌ی زانست مرۆفایه‌تی بکا! بۆ سالماندنی راستی قسه‌که‌م، هه‌رجاره، چه‌ند کۆپله‌یه‌ک له‌ وته‌ به‌نرخه‌کانی په‌کیک له‌و زاته

گه‌ورانه‌تان پێشکێش ده‌که‌م!!

لهم به‌شه‌دا، زانایه‌کی گه‌وره‌ی دیکه‌تان پێده‌ناسین که نیویانگی زانایی و پسپۆزی له‌ بواری زانست و کۆمه‌لناسیدا، سنوره‌کانی ئێران و رۆژه‌لاتی کوردستانی تیپه‌رکردوو، گه‌لێک له‌ شاره‌زایانی سیاسیی بیگانه و، ته‌نانه‌ت رادیۆ بیگانه‌کانیش که به‌ زمانی فارسی به‌رنامه‌یان هه‌یه، زۆر جار، له‌ وته‌کانی بئاوده‌که‌نه‌وه. ئهم زانایه، نیوی "مه‌لا حه‌سه‌نی" یه و ئیمام جومعه‌ی شاری "ورمی" یه و تا پێش مردنی خومه‌ینی، نوێنه‌ری ئه‌و بوو، ئیستاش نوێنه‌ر و ده‌ستنیشانکراوی ریه‌ری ئایینی و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و سه‌ربازی و ئابووری و هه‌موو شتیکی ئێرانه‌ به‌ نیوی ئایه‌تۆللا سه‌ید عه‌لی خامنه‌یی (وه‌لی فقیه).

خۆنبه‌ی رۆژی هه‌ینی،

۲۳/۳/۲۰۰۳

«... من ۶۰ سال از عمر خود را در جنگ بسر بردام، جنگ با شاه، جنگ با کردها، جنگ با محمد خاتمی و خلاصه هرکس که با ولایت فقیه نباشد... ترقه از پیتزا هم بدتر و پیتزا از سگ پا کوتاه بدتر...»

من از کارهای خودم بگم! من برای بعضی زنان فاحشه شوهر پیدا کرده و می‌کنم و بعضی هارا توبه می‌دهم...

من از این پسرهای خودم گله‌دارم به جای رفتن به "حوزه علمیه" و طلبه‌شدن، ترجیح می‌دهند با من در مزرعه کار کنند و متأسفانه هه‌رچی زور زدم روحانی شوند، نشدند... من همیشه عده‌ای تفنگچی داشته‌ام که همیشه آماده دفاع از اسلام و رهبری بوده‌اند. یک روز پس از اقامه نماز جمعه با آیت الله بنی فضل قدم می‌زدم که ناگهان شخصی جلو ما به سجده افتاد. او جوانی مسلح به نارنجک بود. ناگهان پرید پشت من. من ضربه‌ای به او زدم سه متر به عقب پرت شد. یک عقب گرد چریکی کردم که او را بکشم، ولی محافظین وی را گرفتند. من اصولاً دوست داشتم تمرین تیراندازی را با هدف گرفتن مجسمه‌های شاه انجام دهم. در دوران انقلاب شاید پیش از آن، اسلحه را زیر عبایم قایم می‌کردم و می‌رفتم سراغ مجسمه‌ها و به دماغ آنها شلیک می‌کردم...»

کوردییه‌که‌ی:

«... من ۶۰ سال له‌ ته‌مه‌نی خۆمم له‌نیوه‌نگدا تیپه‌رکردوو، شه‌ر له‌ گه‌ل شا، شه‌ر له‌ گه‌ل کوردان، له‌ گه‌ل محمه‌مه‌د خاته‌می (سه‌رکۆمار)، به‌ کورتی له‌ گه‌ل هه‌رکه‌ستیک له‌دژی (وه‌لی فقیه) بئ... "ته‌قه‌ی خۆشی" له‌ پیتزا خراپتره‌ و، پیتزاش له‌ سه‌گی پتی کورت خراپتره. من له‌ باره‌ی کاروچالاک‌یی خۆمه‌وه‌ بۆتان بدویم! من می‌ت‌رد ده‌دۆزمه‌وه‌ بۆ هیندی ژن

که‌ قه‌حبه‌ن و، تۆبه‌ی هیندی ژنی قه‌حبه‌ی دیکه‌ش دا ده‌ده‌م. ره‌خنه‌ و گله‌یی زۆرم له‌م کورانه‌ی خۆم هه‌یه، به‌جیتی خۆتندن له‌ قوتابخانه‌ی ئایینی و، بوون به‌ فه‌قی، رتگه‌ی جوتیری و باخدارییان هه‌لبژاردوو و وایان بئ باشتره‌ له‌ کاری کشت و کالیدا یارمه‌تی من بده‌ن. هه‌رچییه‌ک نقاندم بئ به‌ مه‌لا، نه‌بوون...!! من هه‌میشه، کۆمه‌لێک چه‌که‌دارم هه‌بووه، که‌ ئاماده‌بوون به‌رگری له‌ شو‌رش بکه‌ن.

رۆژتیک له‌ تاران، پاش به‌جیه‌تینانی نوێژی هه‌ینی، له‌ گه‌ل "ئایه‌تۆللا به‌نی فه‌زل" پیاسه‌مان ده‌کرد. کتوپر که‌ستیک له‌به‌رده‌ماندا دانه‌وی. لاویک بوو، نارنجکۆکیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، خۆی فرتدایه‌ پشتی منه‌وه، منیش یه‌کیکم تیسره‌واند که‌ سن می‌تر فرتدرا، سوورانیکی چریکم کرد به‌ده‌وری خۆمدا و ویستم بیکۆژم، به‌لام پاسه‌وانه‌کان گرتیان. من هه‌ر له‌ بنه‌رتدا، وام پی‌خۆش بوو، بۆ فیتروونی ته‌قه‌کردن، ته‌قه‌ له‌لوت (که‌پۆی) په‌یکه‌ره‌کانی شا بکه‌م.

له‌سه‌رده‌می شو‌رش ئیسلامیدا، ره‌نگه‌ پێش له‌وه‌ش، چه‌که‌که‌م له‌ژتیر عاباکه‌م ده‌شارده‌وه‌ و، ده‌چوممه‌ ته‌له‌ی په‌یکه‌ره‌کان (مجسمه) وه‌ و ته‌قه‌م له‌ لووتیان ده‌کرد!!»